

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ritus circumcisionis fuerit conueniens? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

nienter solis maribus competebat. Peccatum etiam originale, contra quod specialiter circumcisio ordinabatur, a patre trahitur, non a matre: ut in secunda parte dictum est*. Sed baptismus continet virutem Christi, qui est vniuersalis causa salutis omnium, & remissionis omnium peccatorum.

ARTIC. III.

Virum ritus circumcisionis fuerit conueniens?

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod ritus circumcisionis non fuerit conueniens. Circumcisio enim (sicut dictum est*) fidei quedam professio est. Sed fides in vi apprehensua existit, cuius operationes maximè apparent in capite. Ergo magis debuit signum circumcisionis dari in capite quam in membro generationis.

¶ 2 Præterea, Ad usum sacramentorum assumimus ea, quorum est communior usus: sicut aquam ad ablendum, & panem ad reficiendum. Sed ad incidendum communius utimur cultello ferreo quam petrino. Ergo circumcisionis non debuit fieri cultello petrino.

¶ 2 Præterea, Sicut baptismus instituitur in remedium originalis peccati, ita etiam circumcisionis: si eu Beda dicit*. Sed baptismus non differtur usque ad octauum diem (ne pueris periculum damnationis immineat propter originale peccatum, si nondum baptizati decadant), quandoque etiam traditur baptismus post octauum diem. Ergo circumcisioni non debuit determinari octauus dies, sed debebat quandoque præueniri, sicut etiam quandoque tardabatur.

S E D contra est, quod Roman. 4. super illud, Et signum accepit circumcisionis, determinatur in glossa* predictus circumcisionis ritus.

R E S P O N D E O dicendum, quod (sicut dictum est*) circumcisione quoddam fidei signum est, institutum a Deo, cuius sapientia non est numerus. Determinare autem conuenientia signa, est sapientiae opus. Et ideo concedendum est, quod ritus circumcisionis fuit conueniens.

N 4 Ad

408

4.d. 1.q. 2

ar. 3.q. 1.

et a. 3. q.

2. C. 3. et

10. 7. le. 2

col. 5. C.

Ro. 4.le. 2

co. 3.

* a. 1. C.

2. huius

quest.

*In ho. cir
cumcis in
ter princ.
C me in
ho totius
anni re
peries.*

in gl. ord.

sup. illud

S. gn̄ ac

cepit cir.

cūcisionis

art prac.

huius q.

Ad primum ergo dicendum, quod circumcisio conuenienter fiebat in membro generationis. Primo quidem, quia signum erat fidei, qua Abraham credidit Christum ex suo semine nasciturum. Secundo, quia erat in remedium peccati originalis, quod per aetum generationis traducitur. Tertio, quia ordinabatur ad diminutionem carnalis concupiscentiae, quae praecipue in membris illis viget, propter abundantiam delectationis venereorum.

Ad secundum dicendum, quod cultellus lapidens non erat de necessitate circumcisionis: vnde non inuenitur tale instrumentum precepto diuino determinatum. Neque etiam communiter tali instrumento Iudei vrebantur ad circumcidendum, sicut neque modò vtuntur. Leguntur tamen aliquæ circumcisiones famosæ, cultello lapideo factæ: sicut legitur Exod 4, quod tulit Sephora acutissimam petram, & circumcidit præputium filij sui. & Iosue 5. dicitur, Fac tibi cultellos lapideos, & circumcidere secundò filios Israel. Per quod figurabatur circumcisionem spiritualem esse fiendam per Christum, de quo dicitur 1. Cor. 10. Petra autem erat Christus.

Ad tertium dicendum, quod octauus dies determinabatur circumcisioni: tum propter mysterium, quia in octaua ætate (qua erit æras resurgentium) quasi in octavo die perficietur per Christum spiritualis circumcisione, quando auferet ab electis non solum culpam, sed etiam omnem penalitatem: tum etiam propter teneritudinem infantis ante octauum diem. Vnde etiam de alijs animalibus Leuit. 22. praecipitur, Bos, ovis, & capra, cum genita fuerint, septem diebus erunt sub ubere matris suæ: die autem octauo, & deinceps offerri poterunt domino. Erat autem octauus dies de necessitate precepta felicet, quod octauum diem prætermittentes, peccabant etiam si esset sabbathum, secundum illud Ioan. 7. Circumcisionem accipit homo in sabbato, ut non solvatur lex Moysi. Non tamen erat de necessitate sacramen-

ti:

ti: quia si aliqui omittebant octauum diem, postea poterant circumcidere. Quidam etiam dicunt, quod propter periculum imminentis mortis, poterat octauus dies præueniri. Sed hoc nec ex auctoritate scripturae, nec ex consuetudine Iudeorum haberi potest. Vnde melius dicendum est, sicut etiam Hug. * de san. Victo. dicit, quod octauus dies nulla necessitate præueniebatur. Vnde super illud Proverb. 4. Unigenitus eram coram matre mea, dicit glo. † quod alius Bersabee parvulus, non computatur: quia ante octauum diem mortuus, nominatus non fuit, & per consequens nec circumcisus.

ARTIC. IV.

Virum circumcisio conferret gratiam iustificantis?

Potest col
ligi: ex l.
1. de sac.
par. 12.c.
2.
† g! ordi.
ibid.

409

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod circumcisio non conferebat gratiam iustificantem. Dicit enim Apostolus Galat. 2. Si ex lege est iustitia, Christus gratis mortuus est, id est, sine causa. Sed circumcisio erat quoddam obligatio legis in plenaria: secundum illud Gal. 5. Testificor omnino homini circumcidenti se, quoniam debitor est universae legis facienda. Ergo si ex circumcisione est iustitia, Christus gratis, id est sine causa, mortuus est. Sed hoc est inconveniens. Non ergo ex circumcisione erat gratia iustificans à peccato.

¶ 2 Præterea, Ante institutionem circumcisionis sola fides ad iustificationem sufficiebat: dicit enim Greg. † in Mora. Quod apud nos valet aqua baptismatis, hoc agit apud veteres pro parvulis sola fides. Sed virtus fidei non est imminuta per mandatum circumcisionis. Ergo sola fides parvulos iustificabat, & non circumcisione.

¶ 3 Præterea, Iosue 5. legitur, quod populus, qui natus est in deserto per quadraginta annos, incircus fuit. Si ergo per circumcisionem auferebatur peccatum originale, videtur quod omnes qui in deserto moruti sunt, tam parvuli, quam adulti, fuerint damnati.

Et